

Sygn. akt II Ca 1096/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Kurdziel

Sędziowie: SSO Grzegorz Buła (sprawozdawca)

SSO Krzysztof Lisek

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: (...) spółki jawnej z siedzibą w K.

przy uczestnictwie: J. K.

o wpis w księdze wieczystej

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 28 lutego 2017 roku, sygnatura akt DzKw/KR1P/00076797/16

postanawia:

1. oddalić apelację;
2. stwierdzić, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Grzegorz Buła SSO Beata Kurdziel SSO Krzysztof Lisek

Sygn. akt II Ca 1096/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 7 czerwca 2017 roku

We wniosku złożonym w dniu 26 września 2016 r. (...)spółka jawna z siedzibą w K. domagała się ujawnienia w księdze wieczystej (...) jako podstawy wpisu hipoteki przymusowej pod numerem 20, nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IX Gospodarczy z dnia 8 kwietnia 2011 r., sygn. akt IX GNc 253/11, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział IX Gospodarczy z dnia 28 marca 2012 r., sygn. akt IX GC 737/11. Uzasadniając wniosek wnioskodawca wskazał, że w związku z zawiadomieniem uczestnika o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt Km 1709/12, zachodzi ciągłość hipoteki przymusowej dotyczącej należności wynikającej z opisanego nakazu zapłaty. Do powyższego wniosku jako podstawa dokonania żądanego wpisu dołączony był notarialnie poświadczony odpis powyższych orzeczeń opatrzonych klauzulą wykonalności. W dniu 14 grudnia 2016 roku wnioskodawca przedłożył oryginał wydanego w dniu 3 października 2016 roku tytułu wykonawczego oznaczonego numerem 3, stanowiącego w/w orzeczenia sądowe, który zgodnie z treścią klauzuli wykonalności został wydany w celu prowadzenia egzekucji wobec dłużnika z nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...).

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2016 r., referendarz sądowy oddalił wniosek uznając, iż brak jest podstaw prawnych do zmiany podstawy wpisu hipoteki przymusowej uzyskanej na podstawie tytułu zabezpieczenia. Referendarz stwierdził, że stosownie do art. 754¹ §1 k.p.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej albo jeżeli sąd inaczej nie postanowi, zabezpieczenie udzielone według przepisów niniejszego tytułu upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu. Upadek zabezpieczenia wskutek upływu miesięcznego terminu ustawowego jest bezwarunkowy i niezależny od tego, czy wierzyciel podjął czynności mające na celu egzekwowanie roszczenia. Referendarz wskazał nadto, że upadek zabezpieczenia sprawia, iż hipoteka, mimo braku jej wykreślenia w księdze wieczystej, utraciła byt prawny, a skoro hipoteka ustanowiona na podstawie tytułu zabezpieczenia już nie istnieje, to tym samym brak jest możliwości zmiany jej podstawy wpisu. Podniósł dodatkowo, że dołączony do wniosku dokument - uwierzytelniony notarialnie odpis orzeczenia sądowego nie może stanowić podstawy prawnej żadanego wpisu. Zdaniem Referendarza sądowego również złożony w dniu 14 grudnia 2016 r. - w toku postępowania, oryginał tytułu wykonawczego nie może stanowić podstawy wpisu, gdyż został wydany dopiero po złożeniu przedmiotowego wniosku, zatem w chwili składania wniosku o wpis w przedmiotowej sprawie, tj. dnia 26 września 2016 r., tytuł wykonawczy jeszcze nie istniał. Referendarz podniósł także, iż przedłożony w dniu 14 grudnia 2016 roku tytuł wykonawczy został wydany wierzycielowi w innym celu niż dokonanie wpisu zmiany podstawy wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej nr (...), gdyż na jego podstawie wierzyciel był uprawniony jedynie do prowadzenia egzekucji z nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...).

Skargę na orzeczenie referendarza sądowego złożył wnioskodawca, zarzucając naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361k.p.c. i art. 362¹ k.p.c., art. 754¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 94, 94¹, 95 i 99 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (u.k.w.h.).

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie oddalił wniosek. Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, iż odnośnie żądania zmiany podstawy wpisu hipoteki przymusowej w doktrynie były wyrażane różne poglądy, zarówno wykluczające możliwość zmiany przez uprawnionego treści hipoteki, tak aby zachować pierwszeństwo uzyskane na skutek wpisu hipoteki ustanowionej postanowieniem o udzieleniu zabezpieczenia, jak i dopuszczające taką możliwość. W tym drugim przypadku możliwość taką dopuszczano jedynie w drodze wyjątku w sytuacji gdy zachowano tożsamość zabezpieczonych wierzytelności oraz doszło do zmiany podstawy wpisu z dokumentu wydanego w postępowaniu zabezpieczającym na dokument, który definitywnie stwierdza zabezpieczoną wierzytelność. Sąd Rejonowy podniósł, że w przypadku ustanowienia hipoteki przymusowej w postępowaniu zabezpieczającym, dla uniknięcia upadku zabezpieczenia wierzyciel powinien złożyć wniosek o zmianę podstawy wpisu w terminie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które zabezpieczono hipoteką. Sąd Rejonowy stwierdził, że nawet uwzględnienie stanowiska dopuszczającego możliwość dokonania przedmiotowej zmiany podstawy wpisu hipoteki przymusowej, a także wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 stycznia 2016 roku stwierdzającego niekonstytucyjność art. 754⁽¹⁾ §1 k.p.c., nie pozwala na uwzględnienie żądania wnioskodawcy, gdyż nie przedłożył on właściwego dokumentu mogącego stanowić podstawę takiego wpisu. Zdaniem Sądu Rejonowego podstawą żadanego wpisu nie może po pierwsze być notarialnie poświadczony odpis tytułu wykonawczego, gdyż tytułem wykonawczym w rozumieniu art. 109 ustawy o księgach wieczystych i hipotece w związku z art. 776 k.p.c. i 797 k.p.c. jest wyłącznie oryginał tego dokumentu. Nadto Sąd Rejonowy stwierdził, że podstawy takiej nie może stanowić oryginał tytułu wykonawczego przedłożonego w dniu 14 grudnia 2016 roku. Sąd ten podniósł, że wskazanie celu do jakiego wydany został dalszy tytuł

wykonawczy jest wiążące dla wierzyciela i organów egzekucyjnych, a ponieważ przedłożony przez wnioskodawcę tytuł wykonawczy został wydany w celu prowadzenia egzekucji z nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...), położonej w gminie (...), oznaczonej jako dz. nr (...), to nie może stanowić podstawy dokonania żądanego wpisu w księdze wieczystej nr (...), obejmującej nieruchomość położoną w K., stanowiącą dz. nr (...).

Apelację od powyższego postanowienia złożył wnioskodawca, zaskarżając go w całości i zarzucając temu orzeczeniu naruszenie:

1) **art. 626⁹ k.p.c. w zw. z art. 129 § 4 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o wpis bez wcześniejszego wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku - usunięcia przeszkody do dokonania wpisu poprzez przedłożenie (dołączenie) oryginału dokumentu załączonego do wniosku o wpis, to jest oryginału tytułu wykonawczego z dnia 21 maja 2012 r., w postaci odpisu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 8 kwietnia 2011 r., sygn. akt IX GNc 253/11, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 28 marca 2012 r., sygn. akt IX GC 737/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 maja 2012 r.,**

2) **art. 754¹ § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż wierzyciel aby uniknąć upadku zabezpieczenia w postaci hipoteki przymusowej, powinien złożyć wniosek o zmianę podstawy wpisu hipoteki przymusowej w terminie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które zostało zabezpieczone tą hipoteką, podczas gdy wykładnia systemowa tego przepisu, jak i wykładnia zgodna z Konstytucją prowadzi do wniosku, iż dla zachowania skutków wpisu hipoteki przymusowej na podstawie tytułu zabezpieczenia konieczne jest złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji z nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego, obciążonych ową hipoteką przymusową, co w niniejszej sprawie nastąpiło i wynika z treści (...), w której wpisane zostało w dniu 9 lipca 2012 roku, z mocą od dnia 13 czerwca 2012 roku, ostrzeżenie o wszczęciu przez wnioskodawcę egzekucji z nieruchomości należności objętych przedmiotowym tytułem wykonawczym;**

3) **art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece poprzez błędne przyjęcie, iż podstawą wpisu hipoteki przymusowej może być wyłącznie oryginał tytułu wykonawczego, podczas gdy taki obowiązek nie wynika z tego przepisu, a nadto w świetle art. 129 § 2 k.p.c. wnioskodawca, zamiast oryginału dokumentu, mógł złożyć odpis tego dokumentu, poświadczony za zgodność z oryginałem przez notariusza.**

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Wnioskodawca wniósł nadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 kwietnia 2017 r. wydanego w sprawie o sygn. akt IX GC 737/11 na okoliczność jego treści, w tym przedmiotu sprawy i zapadłego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż stosownie do treści art. 626⁸ § 2 k.p.c., zakreślającego kognicję sądu rozpoznającego wniosek o wpis w księdze wieczystej, zarówno w pierwszej, jak i drugiej instancji, sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Ograniczona kognicja sądu wyłącza nie tylko badanie innych dokumentów, niż dołączone do wniosku lub znajdujące się w aktach księgi wieczystej, ale także okoliczności, które nie wynikają z wniosku o wpis, dołączonych do niego dokumentów ani z treści księgi wieczystej, jeżeli miałyby one stanowić podstawę uwzględnienia wniosku o wpis.

Niedopuszczalne jest prowadzenie w postępowaniu o wpis postępowania dowodowego mającego na celu poszukiwanie podstawy wpisu, która nie wynika z dokumentów dołączonych do wniosku. Sąd Odwoławczy bada jedynie, czy w świetle dokumentów załączonych do wniosku i treści księgi wieczystej wpis, bądź jego odmowa przez sąd pierwszej instancji, była uzasadniona. Decydujące znaczenie dla tej oceny ma stan rzeczy istniejący w chwili złożenia wniosku, którym sąd rozpoznający wniosek o wpis jest związany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt II CSK 280/14).

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sposób zasadny przyjął, że wniosek o wpis zmiany podstawy wpisu hipoteki przymusowej wpisanej na podstawie tytułu zabezpieczenia do księgi wieczystej nr (...), nie znajdował podstaw prawnych w świetle dokumentów przedłożonych do wniosku. Przede wszystkim do wniosku nie został dołączony oryginał tytułu wykonawczego tj. nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 8 kwietnia 2011r., sygn. akt IX GNc 253/11, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt IX GC 73711.

Wbrew zarzutom stawianym w apelacji Sąd Rejonowy nie miał obowiązku wzywania wnioskodawcy do przedłożenia dokumentów uzasadniających żądany wpis, w tym oryginału ww. tytułu wykonawczego. Jak wynika z treści pisma procesowego wnioskodawcy tytuł wykonawczy oznaczony nr 3 wydany w dniu 3 października 2016 r. przedłożony został przez wnioskodawcę w uzupełnieniu wniosku z dnia 26 września 2016r. bez jakiegokolwiek wezwania. Postępowanie wieczystoksięgowe przewiduje możliwość uzupełnienia braków formalnych wniosku - jako pisma procesowego i możliwość usuwania takiego braku na podstawie wezwania, przy odpowiednim (art. 13 § 2 k.p.c.) zastosowaniu art. 130 k.p.c. Nie o takim jednak braku mowa jest w art. 626⁹ k.p.c., który ma zastosowanie w sytuacji, gdy wniosek nie może być uwzględniony z powodu braku podstaw lub istnienia innych przeszkód do wpisu. Przeszkodą taką stanowi w szczególności brak odpowiednich dokumentów, w tym oryginału tytułu wykonawczego. W obowiązującym, zmienionym w stosunku do poprzedniego (uchylony art. 48 ust. 2 u.k.w.h.), stanie prawnym nie istnieje podstawa do wzywania do usunięcia przeszkody wpisu. Jednoznaczne brzmienie art. 626⁹ k.p.c. nakazuje w wypadku istnienia przeszkody wpisu oddalenie wniosku wprost. Powyższe stanowisko wyrażane jest także w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie z 3.10.2014r. V CSK 573/14). W związku z powyższym należy stwierdzić, iż Sąd pierwszej instancji nie naruszył art. 626⁹ k.p.c. w związku z art. 129 §4 k.p.c.

Kontynuując rozważania wskazać należy, iż o formie dokumentów, mogących stanowić podstawę wpisu w księdze wieczystej stanowi m.in. art. 31 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Zgodnie z tym przepisem wpis może być dokonany na podstawie dokumentu z podpisem notarialnie poświadczonym, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innej formy dokumentu. Przepis ten określa więc minimum wymagań formalnych obowiązujących w postępowaniu wieczystoksięgowym, a wiążących się z celami, jakim służą księgi wieczyste (postanowienie SN z 30.10.1984 r., III CZP 62/84, OSNCP z 1985r. nr 7, poz. 88). Przepis ten nie jest natomiast miarodajny do oceny kwestii, w jakiej postaci do wniosku dołączony ma być dokument, który ma stanowić podstawę konkretnego wpisu, gdyż wynika to najczęściej z przepisów szczególnych określających sposób nabycia praw podlegających ujawnieniu w księgach wieczystych. Podnieść należy, że takimi przepisami szczególnymi są art. 109 i 110 u.k.w.h., które określają na jakiej podstawie wierzyciel może uzyskać hipotekę przymusową. Zgodnie z art. 109 ust.1 u.k.w.h. wierzyciel, którego wierzytelność jest stwierdzona tytułem wykonawczym, określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym, może na podstawie tego tytułu uzyskać hipotekę na wszystkich nieruchomościach dłużnika (hipoteka przymusowa). W art. 110 u.k.w.h. uregulowane zostały inne podstawy uzyskania hipoteki przymusowej, które jednak w niniejszym postępowaniu nie mają istotnego znaczenia. Odnosząc się do wymogów wynikających z art. 109 ust.1 u.k.w.h. podnieść

należy, że jeśli przepis ten odwołuje się do tytułu wykonawczego w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym, to nie budzi wątpliwości iż w przypadku, gdy mamy do czynienia z tytułem wykonawczym wydanym w oparciu o przepisy kodeksu postępowania cywilnego (art. 776 k.p.c. w zw. z art. 777 §1 k.p.c.) to za taki tytuł może być uznany jedynie oryginał tego dokumentu, a nie jego jakiegokolwiek odpisy, w tym także poświadczone za zgodność z oryginałem przez notariusza lub występującego w sprawie pełnomocnika wnioskodawcy będącego adwokatem lub radcą prawnym. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8 grudnia 2005 r., sygn. akt III CZP 101/05, OSNC 2006/11/180, uznał, iż podstawą wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej może być tylko oryginał tytułu wykonawczego, a wynika to nie tylko z brzmienia art. 776 k.p.c., art. 797 k.p.c., czy art. 109 ust.1 u.k.w.h., ale także z art. 626² §3 k.p.c. Za koniecznością przedłożenia przez wnioskodawcę jako podstawy wpisu oryginału dokumentu, a nie jego odpisu wypowiedział się Sąd Najwyższy także m.in. w postanowieniu z dnia 2 grudnia 2016r. I CSK 819/15, Biul. SN 2017 nr 3. Podnieść należy, że z uwagi na cel wydania tytułu wykonawczego oraz konsekwencje związane z dysponowaniem przez wierzyciela tym dokumentem niezbędne jest ściśle limitowanie ilości powyższych dokumentów znajdujących się w obrocie prawnym, czemu służą instytucje określone w art. 793 k.p.c. i art. 794 k.p.c. Możliwość posługiwania się przez wierzyciela nieokreśloną ilością odpisów tytułu wykonawczego, czyniłaby te uregulowania całkowicie zbędne.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż prawidłowo Sąd pierwszej instancji uznał, że dokument przedłożony wraz z wnioskiem, a będący jedynie notarialnym poświadczeniem wydanego wnioskodawcy tytułu wykonawczego nie mógł stanowić podstawy żadanego wpisu.

Zdaniem Sądu Okręgowego całkowicie prawidłowo Sąd ten uznał także, iż podstawą tą nie mógł być również oryginał tytułu wykonawczego oznaczony numer 3 przedłożony przez wnioskodawcę w dniu 14 grudnia 2016 roku. Trafnie Sąd pierwszej instancji wskazał na dwa powody takiego stanu rzeczy. Z treści powyższego dokumentu wynika bowiem po pierwsze, iż został on wydany wnioskodawcy celem prowadzenia egzekucji przeciwko dłużnikowi z nieruchomości objętej księgą wieczystą numer (...), a więc inną księgą niż ta, w której miał zostać dokonany żądany wpis. Podzielić należy stanowisko wyrażone przez Sąd pierwszej instancji, iż w nauce prawa jednolicie przyjmuje się, że wskazanie celu, dla którego wydano dalszy tytuł wykonawczy, jest wiążące dla wierzyciela i organów egzekucyjnych. Należy podnieść także, iż w powołanym przez Sąd Rejonowy postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2012 roku III CZP 53/12, Biul. SN –IC z 2013 wyrażony został pogląd, iż postanowienie sądu o wydaniu dalszego tytułu wykonawczego (art. 793 k.p.c.) lub dalszy tytuł wykonawczy wydany w celu prowadzenia egzekucji z innego składnika majątku dłużnika nie są dokumentami umożliwiającymi dokonanie wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej (art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece - t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 707), a podstawą takiego wpisu może być wyłącznie oryginał tytułu wykonawczego; pierwszy lub dalszy, który wskazuje jako cel ustanowienie hipoteki przymusowej na danej nieruchomości. Podzielając to stanowisko stwierdzić należy, iż niewątpliwie z dokumentu przedłożonego przez wnioskodawcę w dniu 14 grudnia 2016 roku nie wynika nie tylko, aby miał służyć za podstawę wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej nr (...), bądź do ujawnienia zmiany podstawy hipoteki wpisanej w tej księdze, ale nawet aby miał służyć wnioskodawcy do podejmowania jakiegokolwiek czynności egzekucyjnej wobec przedmiotowej nieruchomości. Prawidłowo podniósł też Sąd pierwszej instancji, że przedłożenie tego dokumentu w dniu 14 grudnia 2016 roku nie mogło uzasadniać dokonania żadanego wpisu także z uwagi na treść kognicji sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym, a wynikającej z art. 626⁸ §2 k.p.c. Przedłożony dokument został wydany przez sąd w dniu 3 października 2016 roku, a więc nie tylko nie został on przedłożony wraz z wnioskiem, ale wręcz nie istniał jeszcze w dacie złożenia przedmiotowego wniosku w Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Podgórze w Krakowie. Jeśli wpis w księdze wieczystej ma moc wsteczną od chwili złożenia wniosku o jego dokonanie, to jego

podstawą nie może być dokument, który w tej dacie jeszcze nie istniał (por. także postanowienie SN z dnia 18.05.2016r. V CSK 601/15).

W ocenie Sądu Okręgowego za bezzasadny należało także uznać wniosek wnioskodawcy o przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 kwietnia 2017 r., sygn. akt IX GC 737/11. Uwzględnienie powyższego postanowienia w toku niniejszego postępowania wykraczałoby poza kognicję z art. 626⁸ §2 k.p.c. Nadto zauważyć należy, że wnioskodawca przedłożył jedynie kserokopię ww. orzeczenia, co nie pozwala w ogóle traktować go jako dokument mogący stanowić podstawę do jakiegokolwiek orzeczenia Sądu.

Z uwagi na przedstawioną argumentację Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów naruszenia art. 629⁹ k.p.c. w zw. z art. 129 § 4 k.p.c., a także art. 109 ust.1 u.k.w.h.

Rozważania Sądu Rejonowego w pozostałej części nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż niezależnie od oceny zarzutu naruszenia art. 754⁽¹⁾ §1 k.p.c. żądany wpis nie mógł nastąpić z uwagi na nieprzedłożenie właściwego dokumentu mogącego stanowić jego podstawę. Zauważyć jednakże należy, iż czynione one były przy założeniu, iż w obrocie prawnym nie funkcjonuje jakiegokolwiek orzeczenie, z którego wynikałoby, iż upadek zabezpieczenia udzielonego wnioskodawcy - (...) spółka jawna z siedzibą w K. przeciwko J. K. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 kwietnia 2017 r., sygn. akt GNc 253/11, nastąpił w innym terminie niż termin wskazany w art. 754 § 1 k.p.c. Wnioskodawca nie powoływał się na takie orzeczenie w momencie wniesienia wniosku, ani nie przedłożył dokumentów w odpowiedniej formie, na podstawie których powyższa okoliczność mogłaby zostać stwierdzona. Ich powołanie na etapie postępowania odwoławczego, jak wyżej zostało wskazane, i tak nie uprawniałoby Sądu drugiej instancji, do zmiany zaskarżonego postanowienia.

SSO Grzegorz Buła SSO Beata Kurdziel SSO Krzysztof Lisek